

Sygn. akt II CNP 2/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 7 lipca 2017 r.,

skargi M.M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w G.

z dnia 31 października 2014 r., sygn. akt V Ca (...)

wydanego w sprawie z wniosku L.W.

przy uczestnictwie M.M.

o podział majątku wspólnego,

**odrzuca skargę oraz oddala wniosek L.W. o zasądzenie
kosztów postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Skarga M.M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 31 października 2014 r. podlegała odrzuceniu z powodu niespełnienia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Skarżącego obciąża zatem obowiązek przedstawienia

analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie było niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że wykazanie, iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 140). Nie jest wystarczające ograniczenie tego wyводу tylko do skargi kasacyjnej, ale powinna zostać nim objęta także skarga o wznowienie postępowania oraz inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności.

Tego wymagania autor skargi kasacyjnej nie spełnił, ponieważ uzasadniając twierdzenie, że w niniejszej sprawie wzruszenie zaskarżonego postanowienia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe wskazał jedynie na niedopuszczalność skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek o zasądzenie kosztów postępowania wywołanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem zawarty w piśmie przygotowawczym złożonym przez pełnomocnika wnioskodawczyni. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że nie stanowi odpowiedzi na skargę tak nazwane pismo procesowe, wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności. W konsekwencji, nie wywołuje ono skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w tym postępowaniu (art. 167 k.p.c. w zw. z art. 398⁷ § 1 k.p.c. w zw. z art. 424¹² k.p.c.)

jw

